Sức mạnh nội lực

ISSN: 2734-9195 09:50 19/10/2025

Họ phải kết bạn với những ngược đãi, làm quen với việc bị từ chối, sống vui với thất bại ê chề; chỉ khi đó họ mới có động lực, có khả năng đứng dậy nhanh hơn.

Khoảng chục năm trước, tôi tạo một vườn hoa bên hông thất Vô Sự bằng cách xếp những tảng đá liền nhau thành vòng cung. Mỗi tảng đá nặng từ khoảng 70 - 100 kg. Bên trong đổ đất, trồng cây Trầu bà và các loài hoa.

Một lần, nhìn thấy cây Sung non nớt vươn mình nơi cái khe giữa hai khối đá, lòng thầm nghĩ "bé Sung" vô phước này chắc gì sống nổi. Thời gian trôi qua, tôi cũng không để ý. Một sáng, bất chợt nhìn thấy nó đã cao qua khỏi đầu, thân cây bằng ngón tay cái, lều khều trước gió. Tôi lại nghĩ: "Có sống được cũng lây lất". Đã có lúc thấy nó vô dụng, muốn nhổ đi để dành không gian cho hoa khoe sắc. Ấy vậy, theo tháng năm, giờ nó đã sừng sững giữa đất trời, thân to hơn một người ôm, cao vượt qua tầng ngói.

Ảnh tác giả cung cấp

Bằng cách nào nó đã tồn tại và trưởng thành trong môi trường khắc nghiệt và điều kiện sống gần như không thể (?). Đây không phải là phép mầu, mà là một minh chứng hùng hồn cho sức mạnh kỳ diệu của ý chí và nghị lực sống.

Nhớ ngày nào, cây sung chỉ là hạt mầm với chút tinh túy được bao bọc trong vỏ mỏng, chịu sự chèn ép giữa hai khối cứng cỏi, trơ lỳ và băng lạnh của hai gã khổng lồ vô tri. Vậy mà nơi đó nó đã nảy mầm, vươn mình lên trời cao tìm sự sống. Nó không cầu mong khối đá biến mất, nó cũng không cậy ai dịch chuyển

khối đá đi xa. Nó không la hét, cũng không than trách. Nó không có: “Phải chi tảng đá mềm mại như đất”, hay “Phải mà mình chuyển đổi được nơi cư trú”. Nó chỉ có một lựa chọn duy nhất: phải sống, phải lớn lên.

Hòn đá vẫn trêu ngươi ở đó. Nhưng thân cây thì ngày một cao hơn, tán lá rộng hơn. Điều kỳ diệu là sức sống mãnh liệt của nó đã dịch chuyển cả hai tảng đá ra để tạo vị thế cho thân được đứng vững, để rễ được cắm xuống đất sâu.

Ảnh tác giả cung cấp

Ngẫm lại tiến trình sinh trưởng, cây Sung đã không dùng sức mạnh đối đầu - mà có đối đầu cũng đâu có nổi. Nó chỉ còn biết nhu thuận và kiên nhẫn. Nó không chống lại, chỉ biết hòa mình vào sự khắc nghiệt mà tồn tại. Rễ cây từ từ len lỏi từng milimet vào những khe nứt, những khoảng trống khăng khít giữa hai khối đá to. Mỗi ngày, mỗi giờ, mỗi khoảnh khắc, tế bào của nó âm thầm bám sát vào đá mà phát triển, kiên trì tạo nên một áp lực vô hình bền bỉ. Rễ cây không đâm thẳng xuống đất ngay lập tức, mà phải uốn lượn, phải ôm ấp, phải nương theo chướng ngại vật trước khi hướng tới mục tiêu để bám trụ.

Giờ đây, rễ cây không những không bị đá đè, mà còn ôm trọn cả sự khắc nghiệt kia, biến chướng ngại thành vật giữ gốc. Nó đã chuyển hóa vật cản thành một phần sức mạnh của chính mình - một biểu tượng đẹp của sự chấp nhận và thích nghi.

Ảnh tác giả cung cấp

Nhìn những tảng đá gần như ẩn khuất dưới bộ rễ của cây sung, không ai nghĩ rằng những tảng đá khắc nghiệt, gây khó khăn, chèn ép sự sống ngày nào giờ đang phải cúi đầu khuất phục; trở thành bệ đỡ, tô điểm cho sự vững chãi, cứng cáp của cây Sung đang hiên ngang vươn mình giữa đất trời. Chứng kiến trọn vẹn “nghiệp vận” của kiếp... Sung, tôi mới thấy giật mình trước sức mạnh của nhu thuận và kiên trì.

Xã hội thời nào cũng luôn có những thân phận sinh ra trong khó khăn, khốn khổ, nghèo túng hay nghịch cảnh gia đình, lòng luôn trĩu nặng với những tảng đá… cơm áo gạo tiền, bệnh tật, nợ nần, mâu thuẫn gia đình, kỳ thị, định kiến, phân biệt đối xử, những phán xét, khinh miệt, chê trách… Trong số đó có được mấy người có khả năng lấy "nợ đời" để làm giàu nghị lực, biến nghịch cảnh thành sức mạnh nội tâm để chiến thắng chính mình (?).

Một cái cây được trồng trong chậu đất màu mỡ, được chăm sóc, được nâng niu, không có dãi dầu nắng mưa thì nó vẫn sống đấy, nhưng thân cây sẽ không đủ cứng, rễ cây sẽ không có độ bám. Nó sẽ thật khó trụ vững trước cơn gió lốc đi qua, đừng nói đến giông bão.

Ảnh tác giả cung cấp

Một người sống trong môi trường dễ dãi, có đầy đủ tiện nghi, luôn nuông chiều cảm xúc, né va chạm, tránh chướng duyên, người đó sẽ không có cơ hội để trui rèn nghị lực, đang đánh mất tính kiên trì, không còn bản lĩnh để giải những bài toán khó nơi chính cuộc đời của họ.

Người sinh ra trong (hoặc gặp phải) khó khăn, không cúi đầu chấp nhận sự an bài, không buông xuôi nhìn nghiệp phận, biết phát triển bản thân bằng ý chí và nghị lực, kỷ luật với chính mình, mạnh dạn bước vào bể sâu tri thức, rèn luyện

kỹ năng chuyên môn qua thực tiễn cuộc sống. Chỉ lúc đó, chướng duyên, nghịch cảnh mới trao cho họ những bài học giá trị; khó khăn, gian khổ mới tặng cho họ kinh nghiệm sống; kỹ năng chuyên môn của họ mới được hun đúc qua sự sinh tồn. Họ phải kết bạn với những ngược đãi, làm quen với việc bị từ chối, sống vui với thất bại ê chề; chỉ khi đó họ mới có động lực, có khả năng đứng dậy nhanh hơn. Chỉ có những người bạn "chơi không nổi" mới có thể giúp họ có được nội lực dồi dào, tinh thần vững chãi, không dễ bị đánh gục bởi những trận roi đời.

Cuộc sống sẽ trở nên vô vị nếu không có khó khăn. Một người chọn sống không có khó khăn là người không bao giờ trưởng thành. Người có chí nguyện lớn sẽ luôn mỉm cười với những tảng đá chướng trên cuộc hành trình. Với họ, đó thật sự không lớn hơn những hạt li ti dưới chân.

Nếu ai có đầy rẫy những tảng đá cuộc đời đè nặng, cảm thấy như không còn sức sống thì hãy đến ôm cây sung này; để nghiệm ra rằng, khó khăn chính là chất liệu hun đúc sức mạnh nội tâm. Hãy mềm dẻo như rễ cây, kiên nhẫn theo thời gian, nhẹ nhàng bám đất. Rồi một ngày, ta sẽ mỉm cười, đứng vững giữa đất rộng, hiên ngang giữa trời cao; nhìn xuống những khó khăn ngày trước đang phải cúi đầu dưới chân mình.

Thành công chỉ nở hoa nơi những tâm hồn không bao giờ chịu khuất phục.

Tác giả: **TT.Thích Trí Chơn**

Tu Viện Khánh An, Tp.Hồ Chí Minh

Nguồn: https://www.facebook.com/share/p/1FaVPtnokJ/?mibextid=wwXIfr